POKROK ZAPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný
pro
ČECHOSLÁVY AMERICKÉ,
podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického, vychází každého úterka v OMAHA, NEB.

VYDAVATEL A MAJITEL:
EDW. ROSEWATER.
REDAKTOR:
FR. BOL. ZDRŮBEK.

Předplatné na list obnáší i s poštovní zásilkou
$2.20 na rok, **$1.10** na půl roku, a **55** centů na čtvrť roku.
Zasílání DO EVROPY $3.50 ročně.
Poštovné platí vydavatelstvo samo.

Oznamky v „Pokroku Zapadu" čitají se v levné ceně a národní spolky platí za své oznamky poloviční cenu.

DOPISY se všech stran milerádi přijímame, avšak nezatěžme uveřejňovati takové, které obsahují osobní útoky neb urážky, an zakon novinářský nám toho nedovoluje, ani na odpovědnost dopisovatele.

Zásilky peněz nechť dějí se na poštovní poukázky, anebo v listech registrovaných, aby bylo jich dodání nám jisté, neb nemůžem za peníze v jednoduchém listu zaslané ručiti. Veškeré obdržené peníze budeme v čísle vždy následujícím kvitovati.

Nadpis dopisů a peněžních zásilek buď:
„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha, Neb. 15. června, 1875.

Ze stoleté výstavy ve Philadelphii.

Mimo 4 budov v předešlých číslech vyobrazených a popsaných, bude vystavěna ještě budova strojnická (Machinary Building), 542′ západně od hlavní budovy. Budova tato bude krýti 12·82 akrů, to jest 558.440□ stop. Bude 360′ široká a 1.402′ dlouhá, při čemž bude vedlejší budova 208′×210′. Bude o dvou poschodích, a vnitru až k průvětrohům 70′ vysoká.

Mimo budovy jmenované vystaví se počet menších budov pro úřadovny výstavní, a zároveň též mnoho rozličných pavilionů od jednotlivých vystavujících národů neb osob. Mnoho vodotrysků, pomníků a jiných ozdob nebude scházeti.

Hlavní pravidla pro vystavovatelé v Soustátí.

1. Výstava bude se odbývati od 10. května do 10. listopadu r. 1876. Bude míti deset odborů, a sice:

I. Surové látky — kovy, rostlinstvo a živočišstvo.

II. Látky a plodiny, užívané co pokrmy, neb v umění.

III. Tkaniny: oděvy, kroje a osobní ozdoby.

IV. Nářadí domácí a jiné při stavbě a v obydlích užívané.

V. Nádobí, nástroje, stroje a spůsoby výroby.

VI. Hybné a přenosné předměty.

VII. Nástroje a spůsoby šíření vědomostí.

VIII. Strojnictví, měřictví, obecná díla, stavitelství atd.

IX. Plastická a grafická umění.

X. Předměty značící výsledky hmotného, mravního a duchovního pokroku člověka.

2. Žádosti za místo a vyjednávání o tom dějí se pod nadpisem: To the Director General, International Exhibition, Philadelphia Penn.

3. Vystavovatelé mají místo výstavní zdarma. Jistá část síly parní a vodní poskytne se též vystavovatelům zdarma, jen kdo by si přál více síly té, musí dáti náhradu.

4. Vystavovatelé musí sami si zaopatřiti skříně, stoly a ostatní výpravu na své útraty. Sestavení předmětů a ozdob musí díti se dle plánu ředitelstva.

5. Komise učiní opatření ku zachování a ošetření výstavních předmětů, ale nevezme na sebe odpovědnost za pohromy a škody a za zkázu ohněm neb jinou nehodou.

6. Vystavovatelé mohou si sami ustanoviti strážce svých věcí ve výstavě, ale musí osoby ty ohlásiti ředitelstvu.

7. Vystavovatelé neb jich ustanovení jednatelé jsou odpovědni za přijetí, rozbalení a vystavení zboží, jakož i za jeho odnešení po výstavě.

8. Dovoz, přijímání, rozbalování a vykládání předmětů bude na účet vystavovatele.

9. Těžké předměty, vyžadující základy pevné, musí se oznámiti v čas, pokud se budovy staví. Předměty budou se přijímati od 1. ledna do 30. března 1876.

10. Místo zbylé po 1. dubnu 1876 použije ředitelstvo dle svého náhledu.

11. Nemá-li zboží v závod býti bráno s jiným, má se to udati, by nebylo podrobeno mezinárodní porotě.

12. Nebude-li žádné splnomocněné osoby při přivezení výstavního zboží, to se vezme a uloží na útraty zasílatele.

13. Látky nebezpečné nebo škodné, patentované léky, tajné prostředky a preparace jichž částky nejsou známé, nepřipustí se do výstavy.

14. Zboží nesmí se z výstavy odnésti dříve, než-li až bude po ní.

15. Obrysy, kresby fotografie a jiná nápodobení vystavených předmětů nesmí se bráti, leda s dovolením vystavovatele a ředitele; avšak pohledy na části budovy mohou se bráti s dovolením ředitelstva.

16. Ihned po ukončení výstavy musí vystavovatelé odkliditi své předměty a vyprázdniti síně do 31. prosince 1876. Co by pak ještě zbylo, prodá ředitelstvo za útraty.

17. Podrobnější pravidla budou vydána, jakož i seznamy se budou podávati od ředitelstva v řečích anglické, německé, francouzské a španělské.

18. Dopisy výstavy se týkající buďtež nadepsány: The Director General, International Exhibition 1876, Philadelphia, Penn.

O roztržce v národě českém.

OTEVŘENÝ LIST
pánu
Františkovi Palackému,
sepsal
Dr. Jan Korvín.
(Dokončení.)

Poslanci svobodomyslní, kteří byli pro vstoupení do sněmu, podrobili se usnešení většiny všech poslancův a do sněmu nevstoupili. Že mandáty poslanecké byli složili, nemělo jiného významu, než, že nemohouce vyplniti vůli voličův svých, kteří si přáli, aby se na sněm šlo, co mužové počestní raději ustoupili stranou, vzdavše se úřadu poslaneckého. Tak mohla věc ostati bez dalších následkův kdyby se strany Vašich přátel nebylo úsilovně pracováno bývalo k tomu aby nenáviděni ti poslanci svobodomyslní, kteří rok co rok nalehali na obeslání sněmu, konečně byli vyvrženi, odstraněni a z politickýé činnosti vybuzeni.

Přišli volby do říšské rady v lednu 1874. Kdyby poslanci svobodomyslní složením mandátův poslaneckých v listopadu 1873 byli chtěli se odštěpiti od poslancův ostatních a utvořiti zvláštní stranu, co by byli tehdáž učinili? Byli by při lednových volbách byli vystoupili již co zvláštní organisovaná strana se svou vlastní kandidátní listinou.

Učinili toho? Neučinili! Strany svobodomyslné té doby v skutku ještě nebylo. A jak se tu zachovali Vaši političtí přátelé s Vaší slovutností a p. drem. Riegrem v čele? Učinili Jste něčeho, abyste roztržce předešli, abyste dřívější jednotu zachovali?—Naopak! Vy, pánové učinili Jste v lednu 1874 druhý, ovšem rozhodnější a osudnější krok ku konečnému úplnému rozštěpení národa: Vy pánové sami o svém ujmě vydali jste kandidátní listinu k volbám do říšské rady a s poslanci svobodomyslnými ani nemluvivše vyloučili Jste je z řad kandidátův, a tímto samovolným jedostranným jednáním dokonali Jste úplně roztržku, k níž v roku 1871 byli Jste položili základ.

Skutek tento jenž nikdo z Vás nedovede ani popříti ani omluviti, vypisuji zde aby krajané naši jasně pohlédli, aby známo bylo konečně, kdo roztržku spůsobil.

Vaše slovutnost jest do všech těchto věcí úplně zasvěcena, neboť Vy sám s pp. J. S. Skrejšovským a Zeithamrem v roku 1871 zřizoval jste klub český, tedy Vy sám položil Jste ve spolku s oběma pány základ k zvláštní organisaci strany staročeské a není důstojno Vás co dějepravce, že nyní vědomě o tom šíříte nepravdu v národě a když obecné mínění rozhodně vyslovilo se proti roztěpení—vinu toho vrháte na úkor pravdy na hlavu poslancův mladočeských.

Jednali Jste Vy a přátelé Vaši z vlasteneckého přesvědčení, když založili Jste svou vlastní politickou stranu, odmítce od sebe nepohodlné Vám živly mladočeské—proč toho upíráte?

Proč nemáte té odvahy, abyste ku kroku tomu zřejmě a neohroženě se znali?

A uznávateli dnes že roztěpením ukřivdilo se zájmům národa, proč medle co vlastenec, co "otec vlasti", co muž do nedávna všeobecnou důvěru požívající, nepřičiňujete se ze všech vlastenců první a ze všech nejúsilovněji abyste smířil strany a zlo roztržkou spůsobené zažehnal a umírnil? Proč, když již pronášíte slovo "o roztržce v národu českém", když žalujete na zhoubné následky rozkolu, proč místo podezřívání mužů svobodomyslných, místo rozdmychování nových vášní raději nevyhledáváte prostředkův, nenaznačujete cest, jak nynější stranické vášně daly by se ukrotiti? Proč nepravíte jak slušný spůsob obcování mezi oběma stranami mohl by opět býti sjednán, a jakýmže spůsobem mělo by se státi aby obě strany, aby veškeří vlastenci—bez ohledu na různá a odchylná přesvědčení—zanechajíce vzájemného ubíjení, spojili se opět k společné práci na prospěch národa?

Očekávali jsme od Vás slova míru a Vy—bohu budiž žalováno—hlásáte nenávisť!

Ztratili jsme víru v povahu Vaši. Mohl Jste být velikým v dějinách svého národa, kdybyste byl dovedl opanovati malichernou slabost, kdybyste sám, drže na uzdě vlastní vášně co nestranný velkoduchý soudce byl vstoupil mezi "rozvaděné bratry" a zažehnal nárožívosti, vůkol Vás rozpoutané, vrátil národu klid a veškeré, nyní vzájemně se oslabující a zbytečně ničící se síly přivedl opět společné, čestné, vlastenecké práci.

Dnes není nám více jmeno Vaše autoritou; dnes nám potřebí mužů především velkoduchých a smířlivých. Nenacházejí-li se v řadách bývalých tak zvaných "předních mužův," musíme jich vyhledati tam, kde dosud neotrávena mysl strannickou vášní.

Dnes sebe skvělejší jména, nepracují-li na uzdravení mysli národa, nejsou nám žádnou autoritou více. Národ nepotřebuje lidí, kteří nejdovedněji znají rozdmychovati vášně a vynikají neustupnou nesmířlivostí. Národ potřebuje dnes mužův smířlivých, nestranných, dobromyslných a šlechetných, kteří by seřadili se v pevný a odhodlaný šik, položili meze dalšímu zvlčení národa, tišili vášně, zjednali dřívější klid, umožnili společnou úrodnou práci a před další škodou uhájili mravnost a čestné jméno národa.

Račte, slovutný Pane přijmouti tento list co výraz smýšlení vlastence poctivého a samostatného, netajícího se pravdou nikdy a nikde.—Přijmete s myslí chladnou a přátelskou tyto řádky od někdejšího ctitele, jehož nejsvrchovanější autoritou jest národ, a jehož nejúsilovnější snahou jest, aby z nynější těžké choroby co nejdříve opět vyhojeni byli krajané naši, i aby přežalostně zkoušená vlast naše co nejdříve zotavila se opět v klidu a čestné práci.

Vaší slovutnosti v slušné úctě oddaný

DR. JAN KORVÍN.

V Praze, dne 14. května 1875.

Dějiny Soustátí.

(Stručný přehled pro „Pokrok Zapadu".)

DOBA DRUHÁ.

Vývoj osad anglických.

(Od založení Jamestown r. 1607 až do vypuknutí revoluce r. 1775.)

III. MAINE A NEW HAMPSHIRE.

Tyto osady dvě byly tak blízce sloučené s osadou Massachusetts, že dějiny jich byly spojeny vespolek. Asi dvě leta po přistání poutníků obdrželi Gorges (čti gordžis) a Mason od rady nové Anglie část půdy, již nazvali Laconia. Ležela mezi řekami Merrimac, Kannebec a St. Lawrence. Vystavěli nepatrné rybářské vesničky u Portsmouth a Dover. Později patent byl zrušen, a tu Mason zabral si část ležící západně od Piscataqua a nazval ji NewHampshire, (od hrabství Hampshire v Anglii, kde byl Mason zrozen), Gorges vzal část východní, a nazval ji Main, od toho, že kraj ten naproti ostrovům zval se Maine Land (hlavní pevninou). Massachusetts však hlásila se o toto území, a konečně zaplatila za ni $6000 dědicům Gorgesa. Maine pak zůstala při Massachusetts až do roku 1820, kde byla oddělena. I slabé osádky postavily se pod ochranu Mass. Až roku 1741 New Hampshire stala se provincií královskou, jakouž zůstala až do revoluce.

IV. CONNECTICUT.

Asi jedenáct let po přistání poutníků, tedy asi 1631 obdrželi dva lordové, Lay-and-Seal a Brooke od rady Nové Anglie v dar území nyní zvané Connecticut (podlé řeky tudy tekoucí již Indiáné zvali Connecticut, t. j. dlouhá řeka). Dříve než-li Angličané osadili se tu však Holanďané, a vystavěli si tu pevnůstku zvanou Hartford, a vedli obchod s Indiány Někteří osadníci z Plymouth založili tu vesnici Windsor (čti Winzr). Roku 1635 založil John Steele z Cambridge osadu Hartford, a pak John Winthrop založil pevnůstku Saybrook, a tak vymezili úplně Holanďany z území.

Hnedle po usazení byli osadníci přepadeni od Indiánů kmene Pequod, a zabili na počátku najednou 30 osadníků. Kap. Mason obořil se svým lidem na ně, a za jeden den zničil celý kmen, zapáliv jich tábor.

Z počátku dělil se Connecticut na tři osady:

1. New Haven, založený 1638 Londýňany bohatými, kteří přijali za jediný zákon biblí, a jen církevní údové směli hlasovati;

2. Connecticut, objímající Hartford, Wetherfield a Windsor, která přijala psanou ústavu, a každý svobodný občan volil; a

3. Saybrook, spravována z počátku majiteli, pak ale prodána osadě Connecticut, tak že zbyly jen dvě. A tyto dvě obdržely královský charter, 1662, zabezpečující jim svobodu jejich, a sice co nejsvobodnější. Po 24 letech přibyl ale guvernér Andros z Bostonu, a žádal za vydání charteru. Obyvatelstvo se sběhlo do radnice večerem, a když vytažen byl charter na světlo, tu pojednou shasla všechna světla v síni, a než-li se rozsvítilo, byl charter ten tam. William Wadsworth po tmě unesl jej a skryl v jistém dutém dubu, který po dnes sluje "CharterOak". Nicméně Andros prohlásil vládu pod charterem za zrušenou. Když pak byl Andros v Bostoně uvězněn, vynešen charter opět na světlo, a osada opět řídila se dle něho.

V. RHODE ISLAND.

Roger Williams, o němž už zmínili jsme se, že byl vypuzen z Massachusetts pro svobodomyslnost svou v náboženských věcech, založil osadu Providence roku 1636, a za ním přišlo mnoho utiskovaných svobodomyslných, mezi jinými i pí. Ann. Hutchinson, taktéž vyhnaná z Massachusetts. Část těchto koupila ostrovAquiday a založila plantáž Rhode Island. Zde Roger Williams všem osadníkům vštípil zásadu náboženské snášelivosti, t. j. že stát nemá nikterak se míchati do náboženství. Osada Massachusets byla mladé této osadě nepřátelskou velice, a nedovolila ani osadníkům překročiti hranice své. Williams odjel po holandské lodi do Anglie, zaopatřil si charter pro plantáže Rhode Island a Providence, a když jej přinesl zpět, sešel se lid r. 1647, a provolal prvně na celé zemi "zákon svobody víry a bohoslužby pro každého."

VI. NEW YORK.

Po odkrytí řeky Hudson holandské lodě dojížděly sem a vedly obchod s Indiány, kupujíce od nich kůže a kožešiny. Na to obdržela Společnost Západoindická v dar Nové Nizozemí toto, a založila osadu Nový Amsterodám (nynější New York) na ostrově koupeném od Indiánů kmene Manhattan za $24, a pak osadu Fort Orange (nyní Albany).

Nový Amsterodam měl holandské guvernéry až do roku 1664. Poslední z nich byl Petr Stuyvesant. Tu přibylo anglické loďstvo a žádalo za vzdání se města jménem Vévody z Yorku. Město se vzdalo, a anglická vlajka teď vládla městu, a nazváno ke cti majitele svého Nový York.

Angličtí guvernéři utiskovali osadu neustále, a nechtěli ji dopřáti nižádných práv. Tím lid tak zanevřel na Angličany, že když po 9 letech přistálo loďstvo holandské, vzdal se mu a přijal holandskou vládu a jméno Nový Amsterodám. Když pak na přesrok zjednán mír, opět změnila se vláda a jméno na anglický Nový York. Tím skončilo se panství holandské v osadách. Než svobody obdrželi Novoyorkští pomálu, a co si ponenáhlu dobyli, to jim vzal Jakub II., angl. král, zakázal sněmy, zapověděl tištění novin a připojil osadu k Nové Anglii. A teď trpěla osada pod anglickými správci neustále, čímž vyvinul se u osadníků pevný duch svobody, a připravoval si cestu k důležitým krokům pozdějším.

V dobu tu proháněli se po atlantickém moři houfy mořských loupežníků (pirátů). Novoyorský kapitán William Kidd byl proti nim vyslán, stal se ale sám pirátem, a nadělal mnoho neplech než li byl chycen, do Anglie dopraven a oběšen. Své poklady prý zakopal na břehu Long Island, kde často je později dobrodruzi hledali, ale ničeho nenašli. Často se mluví o "pokladu Kiddovu".

VII. NEW JERSEY.

Nynější stát Nový Jersey byl dříve částí Nového Nizozemí, osazovaného Holanďany. Když ho dobyl vévoda z Yorku, dal část jeho, ležící mezi řekami Hudson a Delaware lordu Berkeleymu a Carteretovi. Část ta zvána New Jersey ke cti Carteretovi, který byl dříve guvernérem ostrova Jersey v anglické úžině. Roku 1664 založila společnost jedna z Long Island Elisabethtown, jemuž dali jméno po manželce Carteretově.

Berkeley prodal svou část anglickým Kvakerům, a ta se zvala Západní Jersey. Kvakerové tu založili Burlington. Část Carteretova slula "Východní Jersey" Po jeho smrti byla prodána Williamsovi Pennovi. Po celou tu dobu ale bylo mnoho nesvárů o práva pozemková mezi rozličnými osobami. Až roku 1702 všichni majitelé odevzdali své právo v celém Jersey anglické koruně, a Jersey bylo přidáno k N. Yorku pod jednoho guvernéra, ale se zvláštním sněmem. Po 36 letech však na žádost lidu bylo NewJersey opět osamotněno, co zvláštní královská provincie.

(Pokračování.)

PEN and PLOW
sluje měsíční list pro hospodářství a dům vydávaný od J. PAYNE LOWE v NEW YORKU, a obsahuje pěkné články hospodářské, a poučné v řeči anglické. — Úprava listu jest velmi pěkná a kdo chce si jej objednati, potřebuje jen předplatiti $1.00 na celý rok za 12 čísel. — Nadpis zní: The Pen and Plow Publishing Company, box 845 New York.

DOPISY.

WEST POINT, 31. květ.

Milý Pokroku Záp., musím se ti přiznati, že se mně již po tobě opravdu zastesklo, poněvadž jsem tě skrze nepříznivé okolnosti po nějaký čásek odbírati nemohl; protož ti posílám tuto nové předplatné, abych zase do tvých sloupců častěji nahlédnouti mohl, a při tom žádám lásky tvé, bysi těchto pár řádků uveřejnil.

Dále ti musím sděliti milý Pok. Záp., že jsem šťastnou náhodou dostal do ruky tvé nejnovější číslo 4, v kterémž jest podán dopis z West Point, Neb., ode dne 3. máje. Musím se přiznati, že po přečtení toho dopisu se mi značně ulehčilo v prsou. Já jsem s ním docela spokojen, ačkoliv nevím čí rukou byl podán. A abych se lépe vyslovil, poskytuje mi tento dopis plnou míru útěchy, neboť dosti zjevně dosvědčuje, že zrovna jako na odpor nějaké zlomyslnosti nachází se u nás jistý počet našinců, kteří skutky svými dosvědčují, že srdce jejich není pro věc dobrou zledovotělé, cizinou zkažené, neboť se v dopise onom vidí zjevná příchylnost ku věci dobré, naší národnosti prospěšné, a pak zjevné přiznání zásluhy řečenému spolku. Tedy mám za to, že byl onen dopis od většiny čtenářů ochotně přijat. Dále sluší připomenouti, že z onoho dopisu nikterak nevysvítá, že by byl p. dopisovatel mínil někoho buď na cti neb jakkoliv jinak uraziti, nýbrž spíše jest pravdě podobno, že on mínil některý nešťastný příběh pro výstrahu obecenstvu podati. Avšak v brzku se objevilo, že to podání některým pánům nebylo příliš po chuti, a tudy jim působilo mutaci. Kdo asi ten dopis psal? Připisovali to hned Pospíšilovi. A protož ku plnému vysvětlení sloužiž těchto pár řádků, že Pospíšil zmíněný dopis v čísle 4. nikdy nepsal*), a mimo to dokládám svým jménem, že ani zmíněné osoby nezdaněného stavu manželského ani dle jména ani dle osobnosti neznám, natož jich domácí poměry. Je toliko z těch čtyr osob znám jednoho muže jméno, a to je vše.

Na zdar! Fr. Pospíšil.

* Dosvědčujeme ke cti pravdy, že p. Fr. Pospíšil zmíněný dopis nepsal a nám nezaslal. *Red.*

FREMONT, NEB., 7. červn.

Ct. pane redaktore!

Musím se vám přiznati, že co byl psal "Pravdomil" od Wauhoo, Saunders Co., je čistá pravda, ale já bych mohl toho povědíti vám ještě o polovičku více o těch vyslancích přistěhovaleckých, kteří tu čekali na poslední vystěhovalce. Na ty se už pilo tři neděle napřed. Ten odřihost na ně sám čekal 4 dni zde ve Fremont, pak poslal jiného za sebe čtyry dni čekat, a konečně poslal dva pochopy na 3½ dne. A když přijeli, tak jak by se bylo na Wauhoo telegrafovalo, přijel on s dvěma pochopy o 2 hodinách v noci, a z Omaha sem přijeli ještě tři vozy, a jen nakládat a nakládat, a pojeďte s námi mezi krajany, a pět pochopů obskakovalo je jako opice, chválili Wauhoo, že nikde není tak pěkně jako tam. A když to těm Moravcům všecko vychválili, a všecko jiné dobré pohanili, ti vsedli na vozy, a že s těma pujdó teda a se podivajó. A šli. A víte co ti chlapi mají za výdělek při tom na nebohých přistěhovalcích, kteří dají se takto napálit? Každý pes, který přižene kupce a chválí a prodá, obdrží $50 až $75, a ti pochopové obdrží dvojnásob tolik, a ještě těm pánům zbyde v kapce 200 až 400 dolarů, ba i víc, podle toho, mnoho-li prodají. A za měsíc pak ošizení kupci přiběhnou do města, hledají práci, sbírají hadry a žebrají. Tak to chodí u nás.

Nedávno dal si P. D. vymyškovat dva dvouleté býčky, a musel je pak zabit. Nechal je tedy udit a odjel si v neděli do kostela, — Než přijel, tak mu 42 kusů uzeniny té odnesly dvounohé kočky. Po stopě ani zmínka, ani smradu. A teď to lidé hádají na republikány, druzí na demokraty. Dobře ale povídá jeden, že demokrati by se byli bratrsky aspoň rozdělili, a polovic mu nechali. Chudinka musí se smát a mlčet.

Fremonský kriminal bude do 1. července hotový. Už se s tím tumlují, neb neví kam dát špatné lidi. Zavřeli tu jednoho večír, a ráno, když mu nesli snídaní, byl fuč.

Minulého měsíce přijeli na Broad str. čtyři Yankové do salonu, hráli a častovali celý "crowd," a když přišlo k placení, vytratili se a sedali na koně, že ujedou. Hostinský je ale chytil a držel koně. Tu jeden z nich vytáhl pistol a začal pálit. To hospodského zaleklo, že je pustil. Šel ale pro šerifa, a pustili se za nimi na koních, a dohonivše je u mostu, přivedli toho mladíka, co střílel a zavřeli. Druhý den za něj byl položen bail $200, a budoucí měsíc bude soud.

Na zdar! T. Fremonský.

Proč by se neměla veškerá nemoc a nečistota z těla vymítati, když se to dá docíliti pomocí "Ayers Sarsaparilla. Každý měl by si jí zaopatřiti a užívati dle potřeby.

Spolkový zákon o nabytí homesteadu.

Odd. 2.289. Každá osoba, jež jest hlavou rodiny, aneb stáří 21. roku dosáhla, a občanem Spojených Států jest, aneb kteráž odpřisáhnuté vyjádření učinila že se občanem státi hodlá, jak toho zákony naturalisační vyžadují, má býti oprávněna takou čtvrt sekce aneb menší, ještě nepropůjčený kus veřejného pozemku registrovati a v majetek svůj vzíti, na nějž dotyčná osoba předkupný požadavek si vyzvedla; aneb kterýž v době, kdy se přivlastnění událo předkupu [pre-emption] jeden dollar a dvacet pět centů za akr podléhá aneb osmdesáte akrů neb méně takového ještě nezadaného pozemku, po dvou dollarech a padesáti centech za akr; pozemek ten má ležeti pohromadě v souhlasů se zákonními rozděleními veřejných pozemků a s patřičným vyměřením téhož; a každá osoba, která pozemek drží a obývá, jest oprávněna pozemek, kterýž s jejím hranicí, dle ustanovení této sekce registrovati, nesmí však tento s dříve již jí náležejícím, objem průměru 160 akrů přesahovati.

Odd. 2.290. Osoba, kteráž výhody předcházejícího oddělení použiti hodlá, má činiti požadavky u pozemkového úřadu distriktu v němž dotyčný pozemek leží, má pak odpřisáhnouti že jest hlavou rodiny, aneb že jest 21 roků stará aneb starší, aneb že ve vojště neb námořnictvu Spojených Států sloužila, a že požadavek děje se výhradně jen ve vlastním její zájmu, dále, že požadavek za účelem skutečného osazení a zpracování dotyčného pozemku se činí, a ne přímo ani nepřímo ve prospěch a výhodu některé jiné osoby; a když přísaha tato složena u registera aneb kolektora dotyčného pozemkového úřadu uložena jest, a za zanešení ne více jak osmdesáti akrů deset dollarů zaplaceno bylo, má pak požadovaný a podrobně roztvarovaný pozemek na jméno žadatele zanešen býti.

Odd. 2.291. Nemá se ale žádný list ujišťovací vydávati, aneb žádná listina držební vystavovati dříve, než uplyne pět roků od doby zanešení, a kdyby po uplynutí této doby, aneb v některou dobu během dvou let potom, osoba, v jejímž jménu zanešení se stalo, aneb v případu její smrti, její dědicové neb správcové; aneb v případu, že zanešení od ženy učiněno bylo, její dědicové a potomkové, v případu její smrti, dvěma věrohodnými svědky dokázali, že on, ona aneb její dědicové na dotyčném pozemku po pět let, bezprostředně po době složení požadované přísahy bydleli a tentýž spracovali, a dále, když on, ona aneb jich dědicové odpřisáhnuté vyjádření učiní, že žádný díl tohoto pozemku prodán není, vyjímaje jak to v oddělení 2288 předepsáno jest a že on, ona neb jich dědicové vládě spolkové ostati chtějí; má pak ve všech těchto případech listina držební na pozemek těm vystavena býti, předpokládáno, že osoba, v jejímž jmenu listina vystavena jest, v době té občanem Spojených Států jest, jak v jiných případech zákonem předepsáno.

Odd. 2292. V případu smrti obou, otce a matky, a zanechání nedospělého dítka nab dítek pod stářím 21 roků, právo majetnictví má býti přeneseno na toto dítko neb dítka.; a vykonavatel závětě, správce neb poručník může kdykoli během dvou let po smrti pozůstalého rodiče, a v souhlasu se zákony státu, v němž dítky té doby jsou osazené, prodati pozemek ten ve prospěch řečených dítek, ale jen k tomu a žádnému jinému účelu; a kupující obdrží neobmezené majetné právo kupem, a patent od Soustátí po zaplacení úředních poplatků shora udaných.

Odd. 2.293. V případu, že by některá osoba přála si použiti ve svůj prospěch tohoto ustanovení, která by však za příčinou skutečné služby ve vojště neb při loďstvu Soustátí nebyla s to vykonati předběžné kroky v okrskovém pozemkovém úřadě, jak toho předcházející oddělení žádají, a jejíž rodina neb některý člen její by bydlela na pozemku, který hodlá zabrati, a na kterémž skutečná oprava a osazení byly učiněny, takováto osoba může učiniti zákonem žádané osvědčení (affidavit) před úředníkem velícím v odvětví služby v němž osoba ta jest zaneprázdněna, kteréžto osvědčení jest tak vížícím pod zákonem, a s těmiže pokutami, jako by bylo učiněno před registerem neb receiverem; a když toto osvědčení bylo zanešeno u registera od ženy nebo jiného zástupce strany té, stane se platným ode dne tohoto zanešení; předpokládaje, že ucházení se a osvědčení jest zasláno zároveň s poplatkem a cenou zákonem žádanými.

Odd. 2.294. V každém případu, kde ucházeč se o výhody homesteadu, jehož rodina neb některý člen její usazen jest na pozemku vybraném a učinil na něm skutečné opravy a osazení, by nemohl pro vzdálenost, tělesní slabost neb pro jinou dobrou příčinu se osobně dostaviti v okrskové pozemkové úřadovně, jest mu zákonem povoleno učiniti osvědčení (affidavit) zákonem předepsané před klerkem soudu okresního, v místě kde jest osazený, a poslati je s poplatkem a cenou registerovi neb receiverovi.

Odd. 2.295. Register pozemkového úřadu zaznamená veškeré ucházení se pod ustanoveními tohoto zákona v knihách a mapách své úřadovny, a drží seznam všech těchto zaznamenání, a podá zprávu o nich vrchnímu pozemkovému úřadu i s důkazy, na nichž byly založeny.

Odd. 2.296. Žádné pozemky nabyté dle ustanovení tohoto zákona nemohou nijak propadati ku zapravení nějakých dluhů, učiněných před vydáním patentu na ně.

Odd. 2.297. Kdyby v některý čas po zanešení osvědčení, jakého se vyžaduje v oddělení 2.290, a před uplynutím pětiletí zmíněného v oddělení 2.291 se dokázalo, po slušném ohlášení osadníku, k usvědčení registera pozemkového úřadu, že osoba, která zadala osvědčení takové, byla skutečně změnila obydlí své, aneb opustila pozemek na více než-li šest měsíců v některé době, pak a v tom případu pozemek takto zanešený připadne zpět vládě.

Odd. 2.298. Žádné osobě nemá býti dovoleno, držební listiny na více než čtvrt sekce pod záštitou akt těchto si získati.

Odd. 2.299. Žádná z výhod v těchto aktech obsažených, nemá býti tak vykládána, aby některým spůsobem stávající zákony předkupné obmezovala aneb spůsobem nějakým jim škodila, a všecky osoby, jež žádosti své za právo předkupné před dvacátým květnem osmnáct set a šedesát dva podaly, mají k úplným výhodám zákona toho oprávněny býti.

Odd. 2.300. Žádná osoba, jež buď po dobu ne méně než čtrnácti dnů ve vojšti neb námořnictvu Spojených států sloužila, aneb po přijetí těchto zákonů sloužiti bude, nechť si co stálý vojín aneb co dobrovolník, po čas skutečné války v zemi aneb se zevnější některou mocí, nemá býti ve výhodách těchto akt pro své mládí skrácena.

Odd. 2.301. Nic v těchto aktech obsažené nemá býti tak vykládáno, by to osobě, kteráž výhody, jež v oddělení 2.298 udány jsou použiti chce, bránilo, v které koliv době dřed uplynutím pěti roků na ní zanešený pozemek koupiti, nejnižší obnos zaň zaplatiti a kupní list od vlády obdržeti, přísně, jak se ve všech ostatních případech dle zákona stává, kde po důkaze skutečného osazení a obývání dotyčného pozemku, práva předkupná nastupují a poskytována bývají.

Odd. 2.302. Žádný rozdíl u vykládání a provádění tohoto zákona nemá býti činěn na základě rozdílův plemene neb barvy; dále nemají žádné posunky minerální za předpisů těchto akt zanešeny a osazovány býti.

Odd. 2.303. (Jest vynecháno.)

Odd. 2.304. Každý obyčejný vojín neb důstojník kterýž v nedávné válce rebelské po dobu devadesáti dnů ve vojště Spojených států sloužil, čestné své propuštění obržel a loyalním poddaným vlády spolkové zůstal; se všemi vojsky, kteráž v službě Spojených států moci třetího oddělení dne 13. února osmnácte set a šedesát dva přijatým zákonem povolána byla, a každý loďník, námořník a důstojník, kterýž v loďstvu neb námořnictvu Spojených států po dobu devadesáti dnů v nedávné válce rebelské byl sloužil, své čestné propuštění obdržel a loyalním poddaným vlády ostal, má po vyplnění předpisů, jak dříve tuto udány, míti právo za to kus pozemku nepřesahující čtvrt sekce či-li sto a šedesát akrů zabrati a vládní kupní list naň obdržeti; pozemek tento má ležeti v jednom kusu, dle zákoních dolních rozdělení, zahrnujíc střídavě reservované sekce veřejných pozemků podél čáry některé železnice aneb jiného veřejného podniku, pokud není jiným účelům propůjčen a zachován; a má býti od jakýchkoli pozemků vzat, jež pod zákony homesteadními osazování otevřeny jsou; takový osadník homesteadu má také míti šest měsíců času, po vyhledání a zmistnění svého homesteadu a složení svého přísežného vyjádření, by zanešení své provedl i s pracemi osazování a vzdělávání započíti mohl.

Odd. 2.305. Čas, který homesteadář toho druhu ve vojšti, loďstvu neb námořnictvu sloužil, má býti odečten od času, kterýž jak dříve udáno, k dosažení patentu zapotřebí jest; aneb kdyby propuštění své pro poranění neb pro neschopnost další služby, jež ve službě se mu dostalo obdržel, pak má celý čas na který přisahal odečten býti od času, jenž se obyčejně vyžaduje než kupní list se vydá, aniž by na délku času, po kterýž byl sloužil, byl brán ohled; ale žádný patent nevydá se homesteadáři, který nebydlel na homesteadu a nevzdělával jej nejméně po dobu jednoho roku po tom, když byl zapečal své vzdělávání.

Odd. 2.306. Každá osoba, která jest oprávněna dle ustanovení oddělení dvoutisícého třístého a čtvrtého držeti homestead, kdyby zabrala byla dosud dle homesteadních zákonů velikost pozemku menší než-li sto a šedesát akrů, má míti povoleno přibrati si tolik pozemku, aby připočítány k velikosti dříve zabrané nepřesahovaly jedno sto a šedesáte akrů.

Odd. 2.307. V případu smrti některé osoby, která by byla oprávněna k homesteadu dle ustanovení oddělení dvoutisícího třístého a čtvrtého, jeho vdova, pak-li se nevdá, aneb v případu její smrti aneb jejího vdání se, jeho nedospělí sirotci skrze řádně ustanoveného a úředně u odboru vnitra uznaného poručníka, mají býti ku všem výhodám oprávněny v této kapitole vypočteným v tomto ohlaví, povinni jsouce vykonati všecky podmínky, co se týče osazení a vzdělávání v tomto obsažené; ale kdyby osoby takové zemřely během doby své služby, celá doba služby má býti odečtěna od doby až dosud předepsané k dokonalému titulu.

Odd. 2.308. Kdykoli by strana některá v den svého zabrání části pozemku dle zákona homesteadního neb později byla ve službu vstoupila, a byla zaneprázdněna buď ve vojště neb při loďstvu Soustátí, její služby v něm při vykonávání těchto zákonů homesteadních mají býti vyhledány co rovné, co do úmyslů a účelů, obývání za stejnou dobu na pozemku zabraném; a kdyby zabrání to bylo zrušeno následkem její nepřítomnosti z pozemku, pokud osoba ta byla při vojště neb loďstvu Soustátí, a s pozemkem tím se jinak nenaložilo, má býti její zabrání obnoveno; kdyby ale s pozemkem tím se bylo naložilo jinako, strana ta může zabrati pozemek jiný podle zákonů homesteadních, a její právo na patent proň může býti ustanoveno doklady o její obývání a vzdělávání prvního pozemku a o její nepřítomnosti s něho k vůli té službě.

Odd. 2.309. Každý vojín, námořník a loďník, důstojník neb jiná osoba příslušící pod oddělení dvoutisící třísté a čtvrté, může osobně neb i skrze jednatele zabrati homestead podepsáním výkazu jednajícího podobného oněm v případu předkupu; avšak takový žadatel má osobně v době předepsané nastoupiti pozemek, počíti osazení a vzdělávání na něm, a pak vyplniti všecky požadavky zákona.

Odd. 2.310 až do 2.316 inclusive týkají se výhradně Indiánů, a proto se tuto opomíjí.

Odd. 2.317. Každá osoba, mající homestead na obecných pozemcích pod ustanovením tohoto ohlavení, která koncem třetího roku svého obývání na něm by měla vzděláno po dva roky jeden akr lesa, v němž by stromy nebyly od sebe více než-li dvanácte stop na všecky strany vzdálené, v dobrém a zdravém stavu, na každých šestnácte akrů tohoto homesteadu, má po slušném dokázání této okolnosti dvěma věrohodnýma svědkama obdržeti patent na takový homestead.

Hambursko-americka paroplavební společnost.
Hamburg-Amerikanische Packetfahrt Actien-Gesellschaft.
PŘÍMÁ POŠTOVNÍ PAROPLAVBA
mezi
Hamburkem a N. Yorkem
[illegible]
HAMBURKU do NEW YORKU
každou středu
— a —
Z N. YORKU do HAMBURKU
každý čtvrtek.
[illegible]
Přeplavní ceny:
Z Hamburku do Nove Yorku: I. kajuta $120. zlata, II. kaj. $72. zlata, mezipalubí $32. papír.
Z Nov. Yorku do Hamburku: I. kaj. $100. zlata, II. kaj. $60 zl. mezipalubí $30. v papírech.
Děti od 1—10 roků platí polovičku. Kojenci z Hamburku do Nov. Yorku $2. zlata.
[illegible]
AUGUST BOLTEN
Wm. Miller's Nachfolger
[illegible]
JOSEFA PASTORA.
[illegible]
KUNHARDT & CO.,
61 Broad Str., N. Y.
C. B. RICHARD & BOAS,
61 Broadway N. Y.,
[illegible]

Před časným šedivění a vypadávání vlasů se předejde užíváním Halls Vegetable Sicilian Hair Renewer, kterýžto lík jest neškodný a [illegible].

Pozemkové úřadovny Spojených Států v Nebrasce.

Spolkových pozemkových úřadoven stává nyní sedm v Nebrasce.

1. V Niobrara, v severovýchodním rohu státu, pro všecky okresy západní podél Missouri.

2. V Norfolk, okres Madison, na Elkhornu, pro celé údolí Elkhornu a hraničící okresy.

3. V Grand Island, na dráze Union Pacific, 150 mil od Omahy. Pro celou střední Nebrasku, severně od řeky Platte, údolí Platte k východu v to počínaje.

4. V Lincoln okres Lancaster, v státním hlavním městě, pro celou jihovýchodní část Nebrasky.

5. V Beatrice, okres Gage, pro celou západní část, jižně od řeky Platte.

6. V Bloomington, okres Franklin, pro jihozápadní Nebrasku.

7. V North Platte, při dráze Union Pacific, pro západní okresy státu.

Na prodej!
KOVÁŘSKÁ DÍLNA ve WILBER, SALINE Co., jest na prodej aneb k pronajmutí. Dílna ta nalezá se v městě Wilber na hlavní ulici, nedaleko mlýna a železné dráhy, jest při ní obydlí a dva loty. 41-45
Kdo by přál koupiti majetek ten, neb jej najmouti (renovati), ať píše pod adresou:
FR. SEIDL,
Wilber, Saline Co., Neb

ČESKO-AMERICKÁ
Domácí Bibliotéka,
jest název souboru pěkných a zábavných románů vydávaných p. A. Geringrem, 463 South Canal St., Chicago, Ills. Vychází po sešitech 16tistránkových každého týdne. Obdrželi jsme právě seš. 22. r. II. s pokračováním zajímavého románu: „Vinařský kat čili Tajnosti [illegible]". Odporučujeme knížky tyto všem čtení milovnému obecenstvu.